

DE MILLEGEMVRIEND

7e jaargang, nr.2
april 1994

**MEDEDELINGSBLAD VAN DE
V.Z.W. MILLEGEMVRIENDEN**

*Verantw. uitgever: F.Schelfhout,
Herentalsebaan 85, 2520 RANST, tel. 03/353.17.70.
Bankrekening MILLEGEMVRIENDEN-Ranst: 733-1311310-94*

Het "punthuizeken" in de Sint-Antoniussstraat.

Het huis dat op Millegem verkeerd werd gezet.

Ze begrepen het niet direct op Millegem. Wie zet er nu een huis met de puntgevel naar de straat toe ? Alle gewone huizen hadden aan de straatkant immers de dakgoot die men alleen kende onder de naam "corniche". Ten minste de comfortabele huizen, want er waren er ook die gewoon de regen langs de gevel lieten afdruipe. Dat maakte dan een rij puttekes in de grond.

In die tijd zag men zo'n huizen, met de cornichen aan de zijgevels, alleen bij villa's in het dorp en bij boeren die meerdere gebouwen op het erf hadden. Als men op Millegem zo iets bij een gewoon huis deed dan zou iedereen spreken over "*het punthuis*". Na bijna honderd jaar zegt men nog : "ge weet wel, voorbij het punthuis daar woonde Stan Cami". Het punthuis was in die tijd ook het eerste huis van de Sint-Antoniustraat en kreeg dan ook prompt, bij de naamverandering van de straat voor de oorlog, het oerdegelijk geëmailleerde straatnaambord aan zijn puntgevel. Zo'n straatnaamborden waren in die tijd gemaakt om honderd jaar mee te gaan, maar we twifelen er sterk aan of het punthuizeke zelf die gezegende leeftijd zal bereiken. Het huis blijft voorlopig te bekijken op nummer 11.

Het huidige deel van de Sint-Antoniustraat tussen de Profeetstraat en de Herentalsebaan was vroeger een voetweg waar geen huizen stonden. De Atlas der Buurtwegen van 1844 vermeldt : "*Sentier N° 29*", Sentier de Ranst à la Chapelle de Millegem, *Millegemkerkweg*. Het perceel waarop later het punthuis werd gebouwd behoorde in 1844 toe aan Philippe Gilles, rentier à Bruxelles.

In het begin van deze eeuw was het perceel eigendom van Franciscus Josephus Caes, geboren te Oelegem in 1871 en aldaar overleden in 1919, deze was gehuwd met Maria Voets, geboren te Pulle in 1870. Dit echtpaar woonde te Oelegem op de Runtvoorthoeve. Na het overlijden van haar man kwam Maria Voets naar Millegem wonen "*in de Tang*". **De Tang** was de benaming van de vroegere herberg "In de Boeretang" gelegen langs de Herentalsebaan met de huidige huisnummers 50 en 52 dat toen één woning vormde. Doch Maria Voets hield er geen herberg meer, zij stierf in 1933.

De zoon van Maria Voets, Petrus Ludovicus Caes, gehuwd met Carolina Clothilda Somers kwam na het overlijden van zijn moeder naar de Tang en bleef er wonen tot in 1940. Hij verkocht in 1928 een deel van het voornoemde perceel grond in de Sint-Antoniusstraat aan Jan Baptist De Wolf die er het punthuis op bouwde en er de eerste bewoner van werd. Jan De Wolf was diamantslijper en werd in 1898 te Oelegem geboren, hij was in 1919 gehuwd met Fien (Maria Josephina) Caes een dochter van voormelde Franciscus Josephus en Maria Voets.

In 1932 wordt het "punthuis" verkocht aan Fons (Adriaan Alfons) Dries die gehuwd was met Stans (Maria Constantia) Voets, een zuster van Maria Voets. Fien Caes blijft wel in het punthuis wonen tot zij rond 1935 op de Herentalsebaan gaat wonen. Daarna komt Victor Storms in het punthuis wonen tot ongeveer 1952. Toen Victor Storms verhuisde kwam Alfons Van de Wouwer die getrouwd was met Wiske Beullens van het Groenenbroek naar het punthuizeke in de Sint-Antoniusstraat en zij bleven er wonen tot in januari 1955 hun huis in de Rozenlaan, op de toen nieuwe wijk van de Kleine Landeigendom, klaar was; maar met haar hart en herinneringen bleef Wiske Beullens op Millegem wonen.

Lang bleef het punthuizeke toen niet leeg staan, want Irène Cami – die twee huizen verder geboren was in het gezin van Stan Cami en getrouwd was met Charles Van der Elst – kwam zich in nummer 11 vestigen en zij bleven daar op hun beurt tot hun nieuw huis in de Profeetstraat eind 1961 klaar was. Dan kwam Remi Vertommen vanuit de Schawijkplasweg naar Millegem en zou als laatste in het punthuizeke blijven tot hij in 1988 overleed.

De familie Storms.

Over de familie Storms op Millegem schreven we in het augustus-nummer van 1990 reeds een uitgebreid verhaal. We vertelden hoe Frans Storms, geboren te Lier in 1823, zich in 1850 te Millegem in de Kerkstraat vestigde. De zoon van Frans, Petrus Ludovicus, die huwde met Joanna Senden, vestigde zich eveneens op Millegem en in hun gezin werden elf kinderen geboren. Van deze elf kinderen werd de oudste zoon, **Augustinus**, in 1910 als "suisse" benoemd in de kerk van Ranst, doch toen deze in 1914 als soldaat naar het front moest verhuisde zijn vrouw in 1915 naar haar geboortedorp Vorselaar. De tweede zoon uit dit gezin, **Frans**, die in de plaats van zijn broer Bernard soldaat was geworden, werd opgeroepen sneuvelde reeds in 1914.

Van het vijfde kind van Petrus Ludovicus en Joanna Senden, **Bernard Storms**, die met Maria Theresia Claessens was getrouwd, vertelden we dat zij de hoeve vlak tegenover het koor van het kerkje hadden gebouwd in 1923 en we konden toen een foto brengen van deze oude hoeve alsmede een foto van hun zoon, Jos Storms, die 1939 gemobiliseerd was en tijdens een verlof zich te paard voor het kerkje van Millegem liet fotograferen.

We willen thans dit verhaal verder zetten met het elfde kind van Petrus Ludovicus Storms en Joanna Senden, n.l. **Victor Franciscus Storms**. Victor was geboren op 7 april 1898 en huwde in 1919 met de in Zandhoven geboren Maria Augusta Verbercht. Maria was, zoals dat toen gebruikelijk was, inwonende meid op de hoeve Baetens te Millegem. We moeten er dus geen tekeningske bijmaken hoe Victor er toe kwam om kennis te maken met Maria, wetende dat bijvoorbeeld om 's zondags naar de kerk in Ranst te gaan zij voorbij het huis van de "Stormsen" moest. Wie het april-nummer van 1993 nog bezit moet maar eens op bladzijde 6 de foto van de familie Baetens bekijken daar staat Maria Verbercht op (*staande 2de van links*).

Victor Storms die zijn militaire dienst in 1920 volbracht had, werd beroepsmilitair. Hij werkte als metser op fort II. Toen de oorlog op 10 mei 1940 uitbrak verzeilde hij na de 18-daagse veldtocht met het Belgisch leger in Frankrijk waar hij krijgsgevangen werd genomen in september. Toevallig ontmoette hij daar in Toulouse Frans De Clerck uit Ranst die daar in het hospitaal lag. De niet-dienstplichtige mannelijke jongeren tussen 16 en 35 jaar moesten immers in mei 1940 op bevel van de Belgische overheid uitwijken naar Frankrijk. Vele Belgen en zeker Vlamingen beleefden daar doffe ellende. Ook Frans De Clerck, die later onderwijzer en hoofdonderwijzer te Ranst werd, was er zwaar ziek geraakt en kon zich gelukkig prijzen dat hij daar ver van huis een dorpsgenoot aantrof die zich over hem ontfermde.

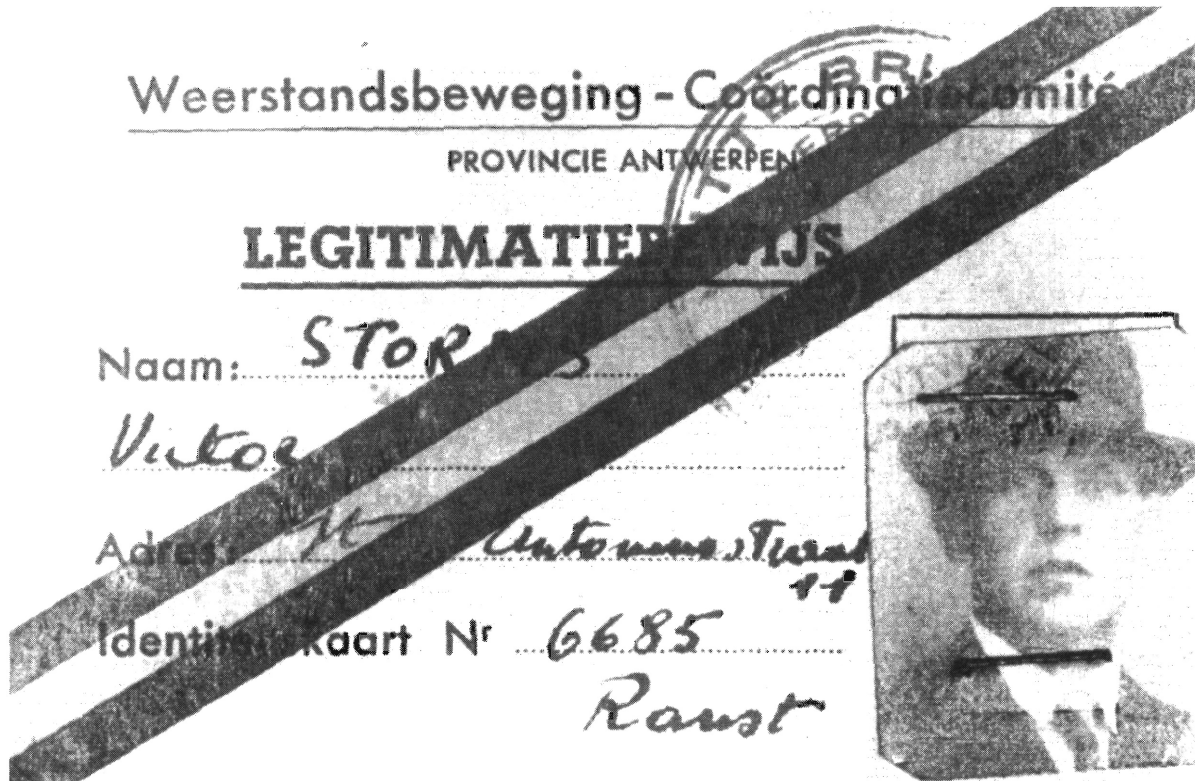
Victor Storms werd als krijgsgevangene vanuit Frankrijk naar Duitsland overgebracht in Stalag IIB en werd slechts op 13 december 1940 vrijgelaten. Victor die geboren was in de Sint-Antoniusstraat en er na zijn huwelijk nog had gewoond in het huis dat nu nummer 22 heeft, was rond de jaren 1930 verhuisd naar de Herentalsebaan, twee huizen naast "de tang", dat is nu nummer 54 (thans niet meer bewoond). Op een paspoort van Victor van 1922 staat vermeld Kerkstraat 9, later gewijzigd in St.-Antoniusstraat 6. Nog vóór de oorlog 1940-45 was hij gaan wonen in het fameuze *punthuis* in de Sint-Antoniusstraat. Daar hij als beroepsmilitair bij zijn terugkeer in België geen werk meer heeft begint hij een winkel daar in dat punthuis.

De oorlog 1940 – 1945 ook in Millegem.

Het begon eigenlijk al in 1939 toen het Belgisch leger mobiliseerde. Ook Ranst kreeg een deel van dat leger in te kwartieren en vanzelfsprekend kwamen ook heel wat soldaten in Millegem terecht. Zij werden overal zowel bij burgers als bij boeren ondergebracht. Op de Cijnshoeve stond hun veldkeuken. Toen dan de Duitsers in 1940 ons land binnenvielen is er gelukkig in Ranst niet gevochten.

Geleidelijk aan echter vormden zich weerstandsgroeperingen in België die zich tegen de bezetter gingen verzetten en dit verschijnsel voltrok zich ook te Ranst. Veelal lagen oud-militairen of reserve-officieren aan de basis van de plaatselijke weerstandskernen. In Ranst vormden zich twee naast elkaar werkende groeperingen die elk een twintigtal leden telden. De ene groepering was het "*Geheim Leger*" afgekort G.L. – A.S. waarvan Jozef Buys en Odiel Beke de leiding hadden. De andere was de "*Witte Brigade (Fidelio)*" waarvan Marcel Roefs en Arthur Haest uit de Lievevrouwestraat de leiding hadden. Hadden deze twee groeperingen tijdens de oorlog onafhankelijk naast elkaar gewerkt, weliswaar met dezelfde doelstellingen, na de oorlog bleken er wel plaatselijk meningsverschillen te bestaan.

Victor Storms en zijn zoon Frans maakten deel uit van de groep "Witte Brigade – Fidelio". Zoals reeds gezegd kwam eind 1940 Victor terug naar huis uit krijgsgevangenschap en kort nadien werd hij aangesproken door Marcel Roefs die onderofficier was geweest bij de artillerie op het Fort IV en aldus Victor kende en overtuigde om mee te werken aan de ondergrondse beweging. Victor werd op 1.10.1941 lid. Het hoeft niet gezegd dat deelname aan activiteiten bij de weerstand grote risico's inhield. In België kwamen tijdens de tweede wereldoorlog méér dan 17.000 weerstanders om het leven. De taken van deze groeperingen bestonden er o.m. in om contact te houden met de Engelsen in Londen, eventueel afgeschoten vliegeniers onder te brengen en terug naar Engeland te begeleiden, anti-Duitse propaganda te voeren en wapens te verzamelen. Ook na de oorlog bleven er sterke banden bestaan tussen de leden van de verscheidene weerstandsgroeperingen, toen Victor Storms op 31 december 1972 overleed werd dan ook op zijn begrafenis een opgemerkte lijkrede gehouden door de plaatselijke weerstandsleider Arthur Haest.

Frans Storms koestert met veel eerbied en fierheid het "legitimatiewijs" dat zijn vader bij de bevrijding ontving als bewijs van zijn deelname aan de weerstand.

De familie Storms stond in voor het onderhoud van het kerkhof op Millegem, dat hield ondermeer in regelmatig het gras maaien en de haag scheren en ook de klok van Millegem luiden. Veel moest die klok toen niet geluid worden want er waren per jaar slechts twee vieringen (Sint-Antonius en O.L.Vrouw Hemelvaart), doch wie weet er nog dat ook bij brand op Millegem de klok werd geluid door Victor Storms ? Brandweer was er niet, doch als Vistor de klok luidde voor een brand kwamen alle buurtbewoners met emmers aangelopen om te pogen het onheil te stoppen.

Jan Wouters schreef in " Lief Millegem " hoe hij in 1930 de sleutels van het kerkje moest gaan halen " bij mevrouw Storms, een lieve huismoeder met blozende kaken, grote blauwe ogen, en drie witkoppige kinderen ". De familie Storms heeft vele decenia de kerksleutels van Millegem in bewaring gehad in de verscheidene woningen die zij zoals hiervoor verteld op Millegem betrokken. Dat bewaren van die sleutels was niet steeds voor zuiver religieuze doeleinden. Het kerkje dat toen slechts twee maal per jaar gebruikt werd bleek tijdens de oorlog een veilige schuilplaats te zijn voor het verbergen van wapens en die taak kon het best aan Victor Storms toevertrouwd worden, daar niemand argwaan zou koesteren als Victor of zijn zoon in het kerkje binnen ging. Het arsenaal dat aan de Storms'en werd toevertrouwd bestond uit een revolver, een mitraillette en een geweer en de nodige munitie. Als de Duitsers dit zouden ontdekt hebben zouden er zeker op Millegem doden gevallen zijn. Victor had aanvankelijk de wapens in de orgelkast verborgen, doch toen Witte Brigade leider Marcel Louette naar Millegem kwam om de wapenschuilplaats te inspecteren, vond deze dat zulke schuilplaats gemakkelijk door de Duitsers zou ontdekt worden bij een mogelijke controle. Daarop wijzigde Victor Storms de schuilplaats en verborg de wapens in een van de drie blaasbalgen van het orgel waar zij gedurende het verder verloop van de oorlog verborgen bleven.

De tekening die Jan Wouters rond 1930 maakte op de "orgelzolder" in het kerkje van Millegem toont ons aan de linkerkzijde de trap die naar de klok-zolder loopt met het klokzeel dat vanuit het portaal naar de klok loopt. Voor het raam zijn de drie blaasbalgen zichtbaar die via een houten kanaal over de vloer de wind naar het orgel voeren. Men merkt ook de drie hefboomen die bij het orgelspelen door de "blazer" beurtelings naar beneden moesten geduwd worden. Het was onder de linker blaasbalg dat Victor Storms onder de oorlog de wapens verborg.

---

*Onze dank aan de vele personen die ons hielpen bij dit artikel :
 Marc Simon en Jos Van Uffelen uit Oelegem, Frans Storms uit Wilrijk, Miet Caes (Struyf),
 Irène Cami, Fons Vertommen en Louisa Beullens.*

MILLEGEMFEESTEN

Het duurt nog wel even, doch noteer alvast in uw agenda :

Vrijdag 9 september 1994 : KAARTAVOND

Zaterdag 10 september 1994 :

TOUWTREKVEDSTRIJD en MOSSELFEST

Kaartavond en worstenbol zijn reeds oud-bekenden van de Millegemfeesten. **Touwtrekwedstrijd** verliep reeds twee jaar zeer succesvol en wordt verder gezet.

Mosselfeest is nieuw en vervangt barbecue, we hopen met minstens evenveel succes. Er kunnen mosselen gegeten worden tussen 12 en 14 uur en tussen 18 en 20 uur en voor mensen die allergisch zijn voor de beestjes in schelp wordt koude schotel voorzien.

We komen er later in detail nog op terug.

Er zullen natuurlijk weerom vele handen nodig zijn om alles voor te bereiden en die dagen zelf alles in goede banen te leiden.

Nieuwe helpers (M/V) steeds welkom : zij kunnen zich steeds melden bij een van de bestuursleden en/of naar de voorbereidende vergadering komen op **maandagavond 27 juni 1994 om 20 uur** in de kleuterschool op Millegem, waarop alle leden en medewerkers van harte welkom zijn.

PANCRATIUSPROCESSIE

Zondag 15 mei 1994 vertrekt om **10.30 uur** de Sint-Pancratiusprocessie en ook dit jaar zullen weer talrijke mensen van Millegem deelnemen aan de processie of eens tot in het dorp komen om deze prachtige processie te komen bekijken.

WEGWIJZER

De processie wordt gevormd aan de kerk in de **Gasthuisstraat**, gaat langs de **Profeetstraat**, **Zwaluwenlaan**, **Kievitlaan**, **Nachtegalenlaan**, **Gasthuisstraat** en terug naar de kerk, waar er een zegening is met de relikwie van de H. Pancratius.

Adreswijziging.

Onze voorzitter, **Jos Poelmans**, is in januari verhuisd. Zijn nieuw adres is :
L. Ecranlaan 8-B, 2520 Oelegem en telefonisch kan hij bereikt worden op nr. 383.12.67.

Het oude Sint-Antonius-altaar.

Toen in 1966 de twee zijaltaren in de kerk van Millegem werden afgebroken heeft men gelukkig niet alles op de brandstapel geworpen. Daardoor konden dank zij de zorgen van de Millegemvrienden de twee antependia (1720) van de zijaltaren – die hoewel in slechte toestand, toch bewaard waren – enkele jaren geleden gerestaureerd worden.

Ook het Sint-Antoniusbeeld werd vorig jaar gerestaureerd door de firma Articon uit Vorselaar en daarover brachten we in ons vorig nummer een uitvoerig verslag. De restauratie van "ons" Antoniusbeeld is blijkbaar bekend geraakt tot buiten de grenzen van Millegem, trouwens we wisten al dat we ook vele supporters en Millegemvrienden hebben in Wommelgem. En ... in Wommelgem, zoals trouwens in praktisch alle kerken in onze streek, heeft men vroeger eveneens een bijzondere Sint-Antonius-abt-verering gehad en beschikte men over een oud beeld van deze populaire plattelandsheilige. Zij zijn dan ook vanuit Wommelgem met hun Antonius naar Vorselaar gereisd om hem een verdiende opknapbeurt te geven. Hoewel onze Millegemse Antonius vanzelfsprekend de "*mooiste*" is loont het toch de moeite om binnen afzienbare tijd ook eens te gaan kijken naar de opgefreste Antonius in de Petrus en Pauluskerk in onze buurgemeente Wommelgem. Zijn sokkel, vooraan rechts naast het koor, heeft een tijdje leeg gestaan, maar daar was dus een goede reden voor.

Tijdens de restauratie van ons Antoniusbeeld gingen we in juni 1993 met een achttal mensen uit Millegem een bezoek brengen aan het restauratie-atelier in Vorselaar om het monnikenwerk te bewonderen dat die mensen daar presteerden. Ondertussen hadden we op de zolder in de toren nog ander "*overblijfselen*" gevonden van het oude Sint-Antoniusaltaar. Naast dit zijaltaar waren twee kostbare barokke versieringselementen aangebracht en die lagen sedert 1966 zo maar in de toren te vermolmen en te wachten tot zij ooit volledig tot stof zouden zijn vergaan... of misschien door een of andere antiquair weggehaald. Daarom besloten de Millegemvrienden om ook deze stukken aan de firma Articon toe te vertrouwen voor een restauratiebeurt om ze daarna terug te kunnen ophangen op de plaats waar zij méér dan twee eeuwen hadden vertoefd.

Ook dit was een gelegenheid om op 13 maart 1994 nog eens met een aantal mensen vanuit Millegem naar Vorselaar te trekken. We waren ditmaal met elf liefhebbers en werden vriendelijk ontvangen door de heer en mevrouw Mahieu die ons een deskundige uitleg en aanwijzingen verschaften over de restauratie van allerlei antieke voorwerpen gaande van schilderijen over beelden tot porceleinen vazen. Het was werkelijk boeiend en na het bezoek aan het atelier trokken we naar Tielen waar we gingen kijken naar de Kapel van O.L.Vrouw van Bijstand (1667) in de Preistraat die in 1992 door Articon werd gerestaureerd. Misschien richten we in de toekomst nog wel eens zulk een bezoek in, indien hiervoor liefhebbers zijn geef ons dan een seintje. We hebben ondertussen reeds prijs gevraagd om te weten wat een aanpak van het hoofdaltaar in het kerkje van Millegem zou kosten, want ook daaraan denken (hopen) we iets te doen. U hoort daar nog wel van.